

UZASADNIENIE

W dniu 16 grudnia 2016 roku powód(...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie od pozwanej K. S. kwoty 43,75 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 829,70 złotych obliczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto, domagał się zasądzenia kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazano, że powód jest profesjonalnym podmiotem działającym na rynku wierzycelności masowych, który na podstawie umowy cesji z dnia 06 września 2016 r. nabył wierzycelność w stosunku do pozwanej od (...) S. A. z siedzibą w W. z tytułu świadczonych przez tę spółkę na rzecz pozwanej usług telekomunikacyjnych. Powód podał, że pozwana zawarła z wierzycielem pierwotnym umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych świadczonych i rozliczanych w ramach konta klienta o numerze: (...) przypisanego pozwanej.

W dalszej kolejności powód wskazał, że zadłużenie z powyższego tytułu uwzględniające wszelkie dokonane przez pozwaną wpłaty wynosi na dzień wniesienia pozwu: 43,75 złotych jako należność z tytułu niezapłaconych skapitalizowanych odsetek naliczonych od następnego dnia wymagalności poszczególnych dokumentów księgowych oraz ich wartości do dnia poprzedzającego wygenerowanie pozwu tj. 26 października 2016 r. Żądaniem pozwu objęte są także odsetki ustawowe za opóźnienie od należności głównej tj. 829,70 złotych obliczone od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Powód przed wszczęciem niniejszego postępowania wystąpił wobec pozwanej z powództwem o zapłatę należności głównej tj. 829,70 złotych w drodze elektronicznego postępowania upominawczego. Na wskazaną kwotę składała się należność główna wynikająca z dokumentów księgowych. Żądanie w (...) nie obejmowało należności ubocznych w postaci odsetek ustawowych za opóźnienie od wskazanej wyżej kwoty. Konieczność rozdzielnego dochodzenia roszczenia wynikającego z należności głównej wynika z nieprawidłowości w działaniu (...) od początku 2016 r. Brak jest bowiem możliwości dochodzenia odsetek ustawowych za opóźnienie na skutek niedostosowania systemu do zmian kodeksu cywilnego obowiązujących od 1 stycznia 2016 r.

W dalszej kolejności powód wskazał, iż pozwana na mocy umowy abonenckiej była zobowiązana do regulowania stałych opłat abonamentowych na rzecz wierzyciela pierwotnego. W przypadku opóźnienia w płatności jakiegokolwiek raty po stronie wierzyciela pierwotnego powstawało uprawnienie do zawieszenia świadczonych usług ze skutkiem natychmiastowym. W przypadku gdy abonentowi umowy zawartej na czas określony została udzielona ulga-rozwiązanie umowy abonenckiej z przyczyn leżących po stronie abonenta uprawniało wierzyciela pierwotnego do naliczenia kary w wysokości nieprzekraczającej wartości ulgi udzielonej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od zawarcia umowy abonenckiej do dnia jej rozwiązania zgodnie z regulaminem. Wierzyciel pierwotny wystawiał faktury VAT obejmujące opłaty abonenckie wyłącznie na żądanie abonenta zgodnie z regulaminem. Pozwana zawierając umowę abonencką złożyła pisemne oświadczenie, iż akceptuje ona warunki zawartej umowy. Pomimo zawarcia umowy abonenckiej i korzystania ze świadczonych usług pozwana zaprzestała regulowania zobowiązań u wierzyciela pierwotnego, co skutkowało zawieszeniem świadczonych usług i naliczeniem pozwanemu umówionej kary. Powód wezwał pozwaną do zapłaty należności pismem z dnia 21 października 2016 r. Pozwana do dnia wniesienia pozwu nie uiściła należności.

Pozwana K. S. nie stawiła się na rozprawę i nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 06 września 2016 r. pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W. (Zbywca) a powodem (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. (Nabywca) została zawarta ramowa umowa przelewu wierzycelności, której przedmiotem było przeniesienie przez Zbywcę na Nabywcę istniejących, wymagalnych, bezspornych wierzycelności pieniężnych przysługujących Zbywcy od Abonentów, wynikających z

niezapłaconych opłat abonamentowych, faktur i not obciążeniowych oraz odsetek od tych należności. W ramach umowy przekazano bazę danych zawierających dane osobowe Dłużników- Załącznik numer 1 i 3 – wykaz Wierzytelności Telewizyjnych, załącznik numer 2 i 4 – wykaz wierzytelności Telekomunikacyjnych.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 06.09.2016 k. 8-9)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód wywodzi swoje roszczenie z zawartej w dniu 06.09.2016 r. z (...) S. A. w W. umowy przelewu wierzytelności.

Zgodnie z treścią art. 509 § 1 i 2 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Tym samym, celem i skutkiem przelewu jest przejście wierzytelności na nabywcę. W wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. Wierzytelność przechodzi na nabywcę w takim stanie, w jakim była w chwili zawarcia umowy o przelew. Nie ulega również najmniejszej wątpliwości, iż wierzytelność, która ma stanowić przedmiot rozporządzenia powinna być dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). Dotyczy to przede wszystkim wyraźnego stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność, a zatem oznaczenia stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Strony stosunku, świadczenie oraz przedmiot świadczenia muszą być oznaczone, bądź przynajmniej możliwe do oznaczenia (oznaczane) w momencie zawierania umowy przenoszącej wierzytelność (por. Kodeks cywilny. Komentarz pod red. A. Kidyby, Tom III, Zobowiązania – część ogólna, Lex 2010 r.).

Stosownie do treści art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c. na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

Powód nie wykazał, aby pozwana był dłużnikiem wierzyciela Pierwotnego – Cyfrowy P.. Nie przedstawił umowy łączącej pozwaną z wierzycielem pierwotnym ani nie wykazał aby wierzycielowi pierwotnemu przysługiwało wobec pozwanej roszczenie dochodzone pozwem. W niniejszej sprawie powód nie udokumentował wysokości i daty wymagalności roszczenia, w tym szczegółowego sposobu naliczania odsetek. W szczególności nie przedłożył pisemnego wypowiedzenia umowy pozwanej i dowodu jego nadania listem poleconym, czy wszystkich regulaminów i cenników wskazanych w treści umowy zawartej pomiędzy pozwaną a wierzycielem pierwotnym. Nie został zatem udowodniony przez powoda rzeczywisty okres obowiązywania umowy, a co za tym idzie – poprawność wyczenia odsetek czy możliwość wystawienia noty obciążeniowej. Brak jest również księgowego salda należności czy potwierdzenia wpłat dokonanych przez pozwaną.

W ocenie Sądu powód nie wykazał swojej legitymacji procesowej, tzn. aby rzeczywiście doszło do przelewu na jego rzecz konkretnej wierzytelności przysługującej względem pozwanej wierzycielowi pierwotnemu – (...) S. A. z siedzibą w W..

W ocenie Sądu przedłożona w przedmiotowym postępowaniu umowa cesji nie dowodzi nabycia wierzytelności względem pozwanej K. S.. Jej osoba nie została wymieniona w treści przedmiotowej umowy. Powód nie przedłożył również potwierdzenia uiszczenia ceny.

W ocenie Sądu nie dowodzi nabycia wierzytelności załącznik do pozwu numer 2 oznaczony jako wykaz dokumentów księgowych oraz wyciąg z listy dłużników, który wskazuje dane osobowe pozwanej oraz wykaz dokumentów księgowych.(k. 6-6v) . W pierwszej kolejności należy podnieść, że przedłożony przez powoda załącznik do umowy cesji nie został przez nikogo podpisany, ani potwierdzony za zgodność z oryginałem. Wobec powyższego, w ocenie

Sądu Wyciąg z Listy Dłużników jako dokument wygenerowany elektronicznie może jedynie stanowić dowód tego, że został wystawiony przez stronę powodową, zainteresowaną wynikiem procesu.

Jedynego dowodu na wysokość i istnienie roszczenia nie mogą stanowić dokumenty w postaci kserokopii przedsądowego wezwania do zapłaty z dnia 21 października 2016 r. Powód nie przedłożył nawet dowodu nadania przedsądowego wezwania do zapłaty. Nie przedstawił ponadto skutecznego zawiadomienia pozwanej o dokonanej cesji wierzytelności.

Wskazać trzeba, iż w przypadku cesji wierzytelności warunkiem otrzymania należności jest ponadto udowodnienie, iż takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 r. wydany w sprawie sygn. akt V CSK 187/06, publ. MoP (...)). Tymczasem powód i tej okoliczności nie wykazał.

Wobec powyższego, należało uznać, że powód nie wykazał istnienia, wymagalności i wysokości roszczenia zgłoszonego w pozwie.

W sprawach cywilnych nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Zielińskiego, Wydawnictwo C.H. Beck, wyd. 6, Warszawa 2012, s. 431). Pogląd jest tym bardziej aktualny w niniejszej sprawie, ponieważ powodem jest spółka zajmująca się profesjonalnie skupem i zarządzaniem wierzytelnościami, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w trakcie procesu.

Od tego obowiązku nie zwalnia bynajmniej powoda treść przepisu art. 339 k.p.c., zgodnie z którym, jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą. Z treści tego przepisu wynika bowiem również, iż twierdzeń powoda nie przyjmuje się za prawdziwe, jeśli budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, Sąd powództwo oddalił..

SSR Katarzyna Jerka